Dědečkovy hodiny - - Táborová klasika

Každý miluje něco,
někdo víno, někdo ženy,
někdo zpěv, někdo sází do Stasky
a náš dědeček miloval, co…?

A: Zákon praví v jedné větě,
B: že druh druha hledá v světe, by založil krb rodinný,
B: a tak holub má svou holubici,
A: hoch své děvče milující
B: a náš dědeček….
A,B: měl svoje hodiny.

Refrén:
A když šel na cesty,
do kapsy u vesty hodinky dal,
a smál se do kroku, jak v tomhle pokroku,
na vše vyzrál.
Díval se na lidi, zda někdo uvidí,
že za vestou má poklad rodinný,
ty svoje hodiny, jež mu tam jdou.

A: Hodinky byly ze Švýcarska,
B: snad,
A: ručičky z jednoho kusu,
B. šly docela tiše,
A: bez rámusu,
B: a stály,
A,B: dvě koruny padesát

Já je kupoval v Asu,
a stály dvě koruny padesát.

A když je natáhnul, pak na ně nesáhnul po celý den,
díval se z postele jak tikají vesele do pěti jen.
To jejich tikání, říkával ze spaní,
Oni to jsou které mu tikaly, když chodil přes doly za babičkou.

A: Dědeček už je dávno v pánu,
B: přišla si pro něj ta zubatá s kosou,
A: ale dříve než odešel,
B: napsal na hřbitovní bránu.
A,B: Neplačte děti mé,
vždyť vám tu zůstane ,
někdo jiný
ať visí ztrápeně, místo mě na stěně
mé hodiny…!